

РЕШЕНИЕ

№ 11

гр. К., 13.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., П-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Аксиния Б. Атанасова

при участието на секретаря Мария Г. Гергинова
като разгледа докладваното от Аксиния Б. Атанасова Гражданско дело № 20221850100063 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл. 422, ал. 1 от Гражданският процесуален кодекс / ГПК /.

Производството е образувано по искова молба вх. № 352 / 27.01.2022 година подадена от „М., ЕИК : ****“, със седалище и адрес на управление : С., представлявано от А.И.Ф. и М.О. – управители, чрез адв. Т. – САК против Н. Д. К., ЕГН ***** от гр. К., ул. „А., с която ищецът иска да бъде признато за установено спрямо ответника, че последният дължи сумата в общ размер на 14 221.01 / четиринадесет хиляди двеста двадесет и един лева и една стотинки / лева, от които : 1 152.53 / хиляда сто петдесет и два лева и петдесет и три стотинки / лева – обезщетение по чл. 347 от ТЗ, във вр. с чл. 236 ал. 2 и чл. 232 от ЗЗД за извършени разходи направени от ищеца за заплащане на застрахователни премии и местни данъци на процесния автомобил, 12 348.48 / дванадесет хиляди триста четиридесет и осем лева и четиридесет и осем стотинки / лева – обезщетение за неправомерно използване на автомобила и амортизиране на актива на лизингодателя, без заплащане на възнаграждение за това и 720.00 / седемстотин и двадесет / лева – обезщетение за увреждане на кредитора, изразяващо се в заплащане на такси изземване на автомобила, която се дължи когато автомобилът не е

върнат в уговорения срок.

В исковата молба ищецът твърди, че е подадено заявление по реда на чл. 410 от ГПК и е издадена Заповед за изпълнение, като е образувано ч. гр. д. № 787 / 2021 г. по описа на РС – гр. К..

Ищецът сочи, че ответникът не е изпълнил договорните си задължения за връщане на лизинговия автомобил след разваляне на Договор за отдаване на автомобили при условия на финансовообвързан лизинг от 31.07.2006 г. и поръчка № 1 / 31.07.2006 г. с реф. № 92063 и Тристранно споразумение от 04.04.2007 г. сочи се още, че договорът е развален по вина на лизингополучателя Н. Д. К., считано от 16.01.2015 г.

Ищецът твърди, че на 31.07.2006 г. между „М. / лизингодател, универсален правопреемник на „П. / и И.Л.И. / лизингополучател / е бил сключен Договор за отдаване на автомобили при условия на финансовообвързан лизинг. От 03.12.2014 г. е било вписано преобразуване и в качеството на универсален правопреемник на „П. се явява „М..

С Тристранно споразумение от 04.04.2007 г. към Договор за отдаване на автомобили при условия на финансовообвързан лизинг от 31.07.2006 г. и поръчка № 1 / 31.07.2006 г. с реф. № 92063, И.Л.И. / лизингополучател / е бил заместен в лизинговото правоотношение от правопреемника Н. Д. К., ЕГН *****.

Ищецът си е изпълнил задължението, като е предало автомобила, съгласно приемо – предавателен протокол от 31.07.2006 г. при сключване на договора страните са постигнали съгласие на лизингополучателя да бъде предоставена възможност да придобие собствеността върху процесния автомобил. Но в предвидения в договора срок същият не е изпратил изрично писмено уведомление, с което да заяви желанието си за придобиване на автомобила.

Твърди се още, че с Уведомление изх. № 03 / 09.01.2015 г. ищецът е поканил ответникът доброволно да изпълни задълженията си, като му е посочил, че има неплатени задължения по договора. Длъжникът е получил уведомлението на 12.01.2015 г. С оглед обстоятелството, че не са направени плащания на дължимите суми, не е постъпило искане и не е налице прехвърляне на автомобила ищецът счита договора за прекратен по вина на лизингополучателя, считано от 16.01.2015 г. Съгласно чл. 68 във вр. с чл. 37

от договора при прекратяване на договора лизингополучателят е длъжен в срок от 3 / три / дни от датата на прекратяване на договора да върне автомобила в най – близкото представителство на „М..

Ищецът заявява още, че от момента на прекратяването на договора – 16.01.2015 г. до настоящия момент ответникът е продължил да държи автомобила, без да заплаща разходите по него.

С оглед на гореизложеното ищецът моли съдът да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника, че същият дължи сумата в общ размер на 14 221.01 / четиринадесет хиляди двеста двадесет и един лева и една стотинки / лева, от които : 1 152.53 / хиляда сто петдесет и два лева и петдесет и три стотинки / лева – обезщетение по чл. 347 от ТЗ, във вр. с чл. 236 ал. 2 и чл. 232 от ЗЗД за извършени разходи направени от ищеца за заплащане на застрахователни премии и местни данъци на процесния автомобил, 12 348.48 / дванадесет хиляди триста четиридесет и осем лева и четиридесет и осем стотинки / лева – обезщетение за неправомерно използване на автомобила и амортизиране на актива на лизингодателя, без заплащане на възнаграждение за това и 720.00 / седемстотин и двадесет / лева – обезщетение за увреждане на кредитора, изразяващо се в заплащане на такси изземване на автомобила, която се дължи когато автомобилът не е върнат в уговорения срок, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението – 14.09.2021 г. до изплащане на вземането, както и направените от заявителя разноси по делото, а именно: разноските по заповедното производство и по настоящото производство.

Ищецът редовно призован не се явява, вместо него се явява упълномощеният му защитник – адв. Т. – САК, която моли съдът да постанови решение, с което да признае така предявените искове за основателни и да присъди направените от ищеца разноси, като прилага списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът редовно призован не се явява, вместо него се явява адв. Н. – САК, който оспорва така предявените искове и моли съдът да постанови решение, с което да отхвърли същите, като неоснователни и недоказани. Прави възражение за изтекла тригодишна давност относно неплатените лизингови вноски. Същият представя и писмени бележки в определения му срок. Претендира разноси и представя списък по чл. 80 от

ГПК.

Районен съд – гр. К., като взе предвид доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства, съгласно чл. 235 от ГПК намира за установено следното от фактическа страна :

От приложения като доказателство препис от Договор за отдаване на автомобили при условия на финансовообвързан лизинг от 31.07.2006 г. е видно, че „П., Булстат : Ю ****, със седалище и адрес на управление : гр. С., представлявано от А.И.Ф. и Д.С. Н. – управители – лизингодател се задължава да предоставя на И.Л.И., ЕГН ***** от гр. С., ж. к. „Н.“, бл. **** – лизингополучател „А.“, предварително избрани и поръчани от лизингополучателя, които лизингодателят се задължава да предостави на лизингополучателя при условията, подробно уговорени по – долу в договора.

Приложена е и Поръчка № 1 / 31.07.2006 г. към Договора от 31.07.2006 г. Референтен № 92063, с която е поръчан лек автомобил „Рено“, модел „Лагуна“, цвят лилав, срок на лизинга 24 месеца, като са посочени и условията на финансов обвързания лизинг. Приложен е и препис от Приемо – предавателния протокол, от който е видно, че е предаден описания по – горе лек автомобил с рег. № СА 51 24 ВН, както и талон, гражданска отговорност и ГТП.

От приложеното като доказателство Тристранно споразумение от 04.04.2007 г. към Договор за отдаване на автомобили при условията на финансовообвързан лизинг от 31.07.2006 г. и Поръчка № 1 / 31.07.2006 г., с реф. № 92063 се установява, че между „П., Булстат : Ю ****, И.Л.И., ЕГН ***** и Н. Д. К., ЕГН ***** от гр. К., ул. „Ал. С.“ № 77 е подписано споразумение, съгласно което всички права и задължения на И.Л.И., ЕГН ***** , като лизингополучател по горепосочения Договор за лизинг и поръчка към същия, преминават изцяло върху правоприемника - Н. Д. К., ЕГН ***** . Приложен е и погасителен план за плащанията по финансов лизинг по Договор 92063 на Н. Д. К..

С уведомително писмо изх. № 03 / 09.01.2015 г. „М. П.“ ЕООД са уведомили ответника, че ако в срок до 16.01.2015 г. не заплати всички дължими суми и не прехвърли автомобила, то Договорът ще се счита за развален по негова вина. ПисМ. е получено от Ива К.а на 12.01.2015 г. Изпратени са 6 / шест / броя уведомления до ответника за дължими

плащания, като е посочена точно дължимата сума.

Представени са писмени доказателства относно плащането на Го на автомобила, дебит нота, дебит нота № 26, дебит нота № 45 и др.

От приетото по делото заключение на изготвената по делото съдебно - счетоводна експертиза на в. л. П. П. / л. 160 – 164 /, която не се оспори от страните се установява, че ответникът Н. Д. К., ЕГН ***** не е върнал автомобила този срок / 3 дни след разваляне на договора /, поради което „М. П.“ ЕООД е потърсило съдействие от фирма „Н.“ ЕООД и съгласно сключения договор и Анекс 1 към договора за изпълнение от 15.12.2009 г. страните се съгласяват да изменят възнаграждението дължимо съгласно чл. 18 ал.1 на 600.00 лева, т. е. сумата от 720.00 лева представлява извършен разход за процесния автомобил. Общо дължимата сума от ответника възлиза на 14 221.01 лева, от които : 1 152.53 лева – данъци, застраховки, 12 348.48 лева – използване автомобил и амортизация и 720.00 лева – такса изземване.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните изводи от правна страна :

В настоящия случай съдът намира, че първоначално сключения между ищцовото дружество и лицето И.Л.И., ЕГН ***** договор, в който впоследствие като страна встъпва и ответника, има характер на договор за финансов лизинг, поради следните правни съображения : Съгласно разпоредбата на чл.342, ал.2 от ТЗ с договора за финансов лизинг лизингодателят се задължава да придобие вещ от трето лице при условия, определени от лизингополучателя, и да му я предостави за ползване срещу възнаграждение, като съгласно ал. 3 от същата разпоредба лизингополучателят може да придобие вещта по време на договора или след изтичане на срока му. Съгласно правната доктрина /”Търговски сделки”, проф. О. Г./ лизингодателят има едно основно задължение, което включва два елемента : да предаде или осигури предаването на обекта за ползване и да предостави свободно ползване на обекта на лизинга в рамките на уговорения срок. Изрично в подписания между страните договор за финансов лизинг са били упоменати условията на поръчката, като са посочени индивидуализиращите параметри на конкретния автомобил, който лизингополучателя е желал да получи и условията за доставката му от страна на лизингодателя. В тази връзка и съгласно изискването, визирано в разпоредбата на чл.342, ал.2 от ТЗ и условията, посочени от страна на лизингополучателя в Поръчка № 1/ 31.07.2006 год. към договор от 31.07.2006 год. между „П. А.” ЕООД и И.Л.И. за отдаване на

автомобил на финансово обвързан лизинг с опция за прехвърляне на правото на собственост реф.№ 92063, лизингодателят е придобил собствеността върху посочения автомобил, което се установява от приложеното като писмено доказателство по делото копие на свидетелство за регистрация част I, № 006839827. В изпълнение клаузите на договора с Приемо-предавателен протокол от 31.07.2006 год. ищцовото дружество е доставило и предало автомобила на първоначалния лизингополучател И.Л.И., ЕГН *****. Имайки предвид изложеното, настоящият състав намира, че лизингодателят е изпълнил точно задълженията си по сключения Договор за финансов лизинг.

От материалите по делото се установява по безспорен начин, че страните са били в облигационни отношения, като по силата на сключения на 04.04.2007 год. Тристранно споразумение към договор за отдаване на автомобили при условията на финансовообвързан лизинг с опция за прехвърляне на правото на собственост от 31.07.2006 год. ответникът е встъпил в правата и задълженията на лизингополучателя по първоначалния договор, като съгласно чл.3.1 от Тристранното споразумение е поел задължението за изплащане на начална вноска в размер на 640.00 лева и 23 броя месечни лизингови вноски за периода месец август 2006 год. – месец юни 2008 год., съгласно приложения към договора Погасител план, а съгласно чл.3.3 от споразумението е поел всички останали задължения, включени в раздел „застраховки” на договора и поръчката към същия. Именно от датата на подписване на посоченото тристранно споразумение за Н. Д. К., ЕГН ***** в качеството му на лизингополучател е възникнало задължението за заплащане на дължимите по договора вноски. Съгласно чл. 9 от договора лизингополучателят дължи лизинговите вноски в сроковете и размерите, уточнени в поръчката за доставка на конкретния автомобил и изготвения погасителен план, като неразделна част от договора. Имайки предвид изложеното, размера на посочените в погасителния план лизингови вноски, оспорване от страна на ответника направено в отговора, че договорът не е развален по негова вина, както и заключението на изготвената в хода на съдебното производство съдебно - счетоводна експертиза настоящият състав намира, че първия обективно съединен установителен иск се явява основателен и доказан и следва да бъде уважен, като бъде признато за установено в отношенията между страните, че Н. Д. К., ЕГН ***** дължи на “М., с ЕИК : **** сумата от 12 348.48 лева – обезщетение за неправомерно използване на процесния автомобил и амортизиране на актива на лизингодателя без заплащане на възнаграждение за това, за периода от 04.02.2015 г. до 04.08.2021 г. по Договор за отдаване на

автомобили при условията на финансовообвързан лизинг с опция за прехвърляне на правото на собственост от 31.07.2006 год. и Тристранно споразумение от 04.04.2007 год., по иск с правно основание чл.422 от ГПК, във вр. с чл.124, ал.1 от ГПК, във вр. с чл.342, ал.2 и 3 от ТЗ. При преценка размера на иска съдът съобрази обстоятелството, че изготвената по делото съдебно - счетоводна експертиза дава заключението, че размера на обезщетението за неправомерно използване на процесния автомобил и амортизиране на актива на лизингодателя без заплащане на възнаграждение за това, за периода от 04.02.2015 г. до 04.08.2021 г. е 12 348.48 лева. В същото време, доколкото заключението на вещото лице относно размера на този иск напълно съвпада с претенцията на ищцовото дружество, съдът намира, че иска следва да бъде уважен изцяло именно за сумата от 12 248.48 лева. При преценка на периода, за който е поискано обезщетение за неправомерно използване на процесния автомобил и амортизиране на актива на лизингодателя без заплащане на възнаграждение за това, а именно : от 04.02.2015 г. до 04.08.2021 г., съдът съобрази обстоятелството, че както бе посочено по-горе задължението за заплащане на лизинговите вноски е възникнало за ответника в момента на подписване на тристранното споразумение – 04.04.2007 год. В същото време, имайки предвид обстоятелството, че договорът е бил прекратен едностранно, считано от 16.01.2015 год., по вина на ответника, с отправено от страна на ищцовото дружество уведомление, настоящият състав намира, че след като ответникът е продължил да държи и ползва автомобила, ищецът е имал право да начисли обезщетение за периода от 04.02.2015 г. до 04.08.2021 г.

По отношение на втория обективно съединен положителен установителен иск с правно основание чл.422 от ГПК, във вр. с чл.124, ал.1 от ГПК, във вр. с чл.345, ал.2 от ТЗ, във вр. с чл.345, ал.1 от ТЗ, във вр. с чл.232, ал.2 от ЗЗД, съдът намира същия за основателен, поради следните съображения:

Съгласно разпоредбите на чл.345, ал.2 от ТЗ и чл.232, ал.2 от ЗЗД, която намира приложение, съгласно препращащата норма на чл.345, ал.1 от ТЗ лизингополучателят следва да поеме разходите, свързани с поддържането на вещта и нейното ползване, изразяващи се в дължими застрахователни премии по сключени застрахователни договори и дължимите по отношение на автомобила данъци и такси. Същото задължение е предвидено между страните и в чл. 9, чл.14 и сл. от Договор за отдаване на автомобили при условията на финансовообвързан лизинг с опция за прехвърляне на правото

на собственост от 31.07.2006 год. и чл.5.2 от Тристранно споразумение от 04.04.2007 год. Относно размера на дължимите суми по сключените във връзка с автомобила застраховки „Пълно Автокаско“, „Гражданска отговорност“ и данък превозно средство съдът съобрази заключението на вещото лице, съгласно което общия размер на дължимите и неплатени от страна на ответника застрахователни премии по двата вида застраховки и данък превозно средство, за периода от 16.01.2015 г. до 14.09.2021 г. са в размер 1 152.53 лева. В подкрепа на изложеното са представените като писмени доказателства по делото Застрахователни полици, ведно с Уведомления за дължими плащания, 6 бр. сметки за дължими застрахователни премии, ведно с приложените към тях преводни нареждания, доказващи извършени плащания. Уведомленията за дължимите плащания са предоставени от „М. на ответника с DHL куриер, с обратна разписка. В същия размер е и претенцията на ищцовото дружество, поради което съдът намира, че същата, като основателна и доказана, следва да бъде уважена изцяло.

По отношение на третия обективно съединен положителен установителен иск за заплащане на такса изземване, съдът намира същият за основателен.

Съгласно чл. 68 от Договора за отдаване на автомобили при условията на финансовообвързан лизинг с опция за прехвърляне на правото на собственост от 31.07.2006 г. се дължи такса изземване на автомобила, ако същият не бъде върнат в уговорения 3 / три / - дневен срок след прекратяване на договора. След като договорът е бил прекратен на 16.01.2015 г. и ответникът Н. Д. К., ЕГН ***** не е върнал автомобила в този срок / 3 дни след разваляне на договора /, ищецът „М. П.“ ЕООД е потърсило съдействие от фирма „Н.“ ЕООД и съгласно сключения договор и Анекс 1 към договора за изпълнение от 15.12.2009 г. страните се съгласяват да изменят възнаграждението дължимо съгласно чл. 18 ал.1 на 600.00 лева, т. е. сумата от 720.00 лева представлява извършен разход за процесния автомобил, поради което съдът намира и третият предявен иск за основателен и доказан.

Относно направените възражения от страна на процесуалния представител на ответника, че задълженията са погасени по давност, с изтичане на 3 – годишна давност, съдът намира същите за неоснователни, тъй като всяка една от претендираните суми представлява обезщетение, а вземанията на обезщетение на извъндоговорно основание, какъвто е конкретния случай се погасяват с изтичане на 5 – годишна давност, включително и вземанията за застраховки и данъци се погасяват с 5 – годишна давност.

Относно разноските :

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да заплати на ищеца направените по делото разноси в общ размер 1 490.04 / хиляда четиристотин и деветдесет лева и четири стотинки / лева, от които : сумата от 284.42 лева – заплатена ДТ в заповедното производство, сумата от 600.00 лева – адвокатско възнаграждение, сумата от 305.62 лева – ДТ в исковото производство и сумата от 300.00 лева - възнаграждение за вещо лице по изготвената съдебно – счетоводна експертиза.

Мотивиран от изложеното Районен съд – гр. К., II - ри състав

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО че Н. Д. К., ЕГН ***** от гр. К., ул. „Ал. С.“ № 77 **ДЪЛЖИ** на „М., ЕИК : ****“, със седалище и адрес на управление : С., представлявано от А.И.Ф. и М.О. – управители **сумата** в общ размер на 14 221.01 / четиринадесет хиляди двеста двадесет и един лева и една стотинки / лева, от които : 1 152.53 / хиляда сто петдесет и два лева и петдесет и три стотинки / лева – обезщетение по чл. 347 от ТЗ, във вр. с чл. 236 ал. 2 и чл. 232 от ЗЗД за извършени разходи направени от ищеца за заплащане на застрахователни премии и местни данъци на процесния автомобил, 12 348.48 / дванадесет хиляди триста четиридесет и осем лева и четиридесет и осем стотинки / лева – обезщетение за неправомерно използване на автомобила и амортизиране на актива на лизингодателя, без заплащане на възнаграждение за това и 720.00 / седемстотин и двадесет / лева – обезщетение за увреждане на кредитора, изразяващо се в заплащане на такси изнемване на автомобила, която се дължи когато автомобилът не е върнат в уговорения срок, като основателен и доказан.

ОСЪЖДА Н. Д. К., ЕГН ***** от гр. К., ул. „Ал. С.“ № 77 да заплати „М., ЕИК : ****“, със седалище и адрес на управление : С., представлявано от А.И.Ф. и М.О. – управители, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК направените съдебни разноси в заповедното и исковото производство в общ размер 1 490.04 / хиляда четиристотин и деветдесет лева и четири

стотинки / лева, от които : сумата от 284.42 лева – заплатена ДТ в заповедното производство, сумата от 600.00 лева – адвокатско възнаграждение, сумата от 305.62 лева – ДТ в исковото производство и сумата от 300.00 лева - възнаграждение за вещо лице.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Окръжен съд – гр. С. в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – К.: _____